

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 28 / פרשת תולדות תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ב:

"עיר קטנה זה הגוף"

הפסוק בקהלת מְרַצָּה לנו משל, והגמרא השבוע מבראת את הנמשל: 'עיר קטנה' - זהו גוף האדם, 'אנשים בה מעט' - אלו האיברים, 'ובא עליה מלך גדול' - זה היצר הרע, 'ובנה עליה מצודים וחרמים' - אלו העוונות, 'ומצא בה איש מסכן וחכם' - זהו יצר הטוב, 'ומלט את העיר בחכמתו' - אלו תשובה ומעשים טובים.

כיצד מתמודד החכם בחכמתו אל מול 'מצודים וחרמים', חכמי המוסר מפרשים: בהתבוננות מעמיקה עומד החכם על התרמית: אין כאן לא 'מצודים' ולא 'חרמים'; הטנקים - מפלסטיק, והחיילים - מקרטון... כאשר החכם מכריז מלחמה, הצד השני אפילו לא 'נכנע', הוא פשוט מתברר כ'לא קיים'.

כזו היא מלחמת היצר: האדם חש מאוים, הניסיון נראה גדול ומזועזע, אך אם רק ישכיל האדם במלחמתו, תיכף יראה שהכול דמיון, וההתמודדות תסתיים.

חז"ל ממשילים את היצר הרע לשודד היושב על אם הדרך ודורש בפנים מאיימות ובקול מרתיע את כספם של העוברים ושבים. בחיל ורעדה ניגשים הכול ומוסרים לשודד את שעליהם. עד שמאן דהו שם לב שלשודד אין רגליים... הוא מתחיל ליידות בו אבנים, והשודד נופל שדוד...

איך זה קשור אלינו?

עולמנו מעמיד בפנינו אתגרים בלתי אפשריים? נסיונות שהם מעבר ליכולותינו? ממש לא! אם רק ננסה להתמודד נגלה שהכל דמיון, נלחם וננצח.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ב:

"כל המתמים עצמו הקב"ה מתמים עמו"

מאורעות שונים עוברים על האדם בחייו, לא תמיד הוא מבין על מה ולמה התרגשו עליו מקרים כאלו ואחרים, הגמרא השבוע מלמדת אותנו ש"כל המתמים עצמו" - אדם שלא שואל שאלות, ולא מחפש להבין, אלא סומך על הקב"ה שהכל לטובתו ובשבילו, אף "הקב"ה מתמים עמו", כלומר: מתנהג עמו בצורה שאין בה הרבה שאלות, יראה לפניו טובות גלויות ולא רק נסתרות.

"הכל לטובה" - זו לא רק סיסמה, זו דרך חיים משתלמת. ככל שנאמץ לעצמינו ידיעה זו אל מול כל המתרגש עלינו, נקבל שפע של טובה לא רק בידיעה אלא גם מול העיניים.

יהודי יקר, מופלג בגילו אך צעיר ברוחו ובכוחו, נשאל פעם בשל מה זכה לאריכות ימים כה מופלגת? והשיב בחיך: "להרבה מחברי היו שאלות כאלה ואחרות על דרכי הקב"ה והנהגתו. הם נקראו למעלה כדי לקבל תשובות... לי מעולם לא היו טענות, לא שאלתי שאלות, לא הייתה כל סיבה שיקראו לי למעלה מוקדם מדי...".

איך זה קשור אלינו?

אל מול מציאות החיים שלפעמים מזועזעת, כנגד גלי סערה שלפעמים מאיימים, נתייצב בגאון על סלע האמונה והבטחון, ומובטח לנו כי נצלח זאת בשלום.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"א:

"שאיני נהנה לזרע אברהם אסור בישראל ומותר בעובדי כוכבים"

הגמרא השבוע פוסקת כי אדם שנדר שלא יהנה מ'זרע אברהם' אסור לו ליהנות מיהודים, אך מותר לו ליהנות מגויים, ולמרות שיש מהגויים שהינם צאצאיו של אברהם, הלא הם בני ישמעאל ובני עשיר, דורשת הגמרא מפסוקים שהם אינם נחשבים כ'זרע אברהם'.

יש כאן מסר חריף: העובדה שאדם נולד לאברהם אינה מספיקה כדי לזכותו בתואר הנחשב: 'בן אברהם'. כדי להיחשב כ'בן אברהם' נדרשים עוד כמה תנאים מלבד - להיות צאצא שלו מבחינה ביולוגית.

כמעשה אותו סיפרו גדולי הדורות: כלב נאמן לאדוניו הזקין, האדון החליט לשחררו אל היער אך כיון שהבין שביער ייטרף מידיה, לפיכך עטף אותו בפרות דוב, כיסה את פניו בפני אריה ושילחו לנפשו. חיש מהר התפרסמה הידיעה בין יושבי היער: בריה משונה באה למחוזם. החיות והאריה בראשן באו לערוך היכרות עם האורח: "מי אתה?" נשאלה החיה המשונה. "סבי היה אריה" - השיבה; קולות התפעלות נשמעו, אך האריה התעקש: "אבל מי אתה?", שב ושאל: "אבי היה דוב" הסביר בעל החיים; "אבל מי אתה" מלך החיות לא וויתר, ובשפל קול נשמעה התשובה: "אני כלב"; "אההה כלב" נהמו כולם, "בסך הכל כלב" הדהה היער...

איך זה קשור אלינו?

לכולנו זכות אבות, יחוס נעלה, אך אין בכך כל מעלה אם לא נצדיק בעצמנו את התואר הנכבד "מיוחסים".